

tisk ind for lov og orden, fordi lov og orden er værnnet for de svage i et samfund, så de også kan komme til orde. Det er ikke junglelovssamfundet, vi skal have, og det er ikke den stærkestes ret, der skal være gældende.

Miljøet har selvfølgelig været en hel del fremme i forbindelse med debatten om finansloven, og jeg er nødt til at sige, at jeg føler, at regeringspartiernes ordførere har været meget præget af en selvretfærdighed, der næsten er uden lige. Det irriterer i hvert fald os noget, at hver gang der diskuteres miljø – det er også fremgået af debatten i går og i dag – og man ikke er enig med ministeren og miljøordførerne fra Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, ønsker man ikke at forbedre miljøet; men hvis man bare plaprer efter og siger ja til alt, hvad de kommer frem med, er man miljøhelte.

De har selvfølgelig ret i noget af det, de siger, men igen må jeg sige, at måske ville det være bedre, hvis en del af vores miljøindsats foregik de steder i verden, hvor forureningen rent faktisk er størst. Det kan ikke være rigtigt, at vi skal bruge oceaner af penge på at lave nogle marginale forbedringer i Danmark, når vi i virkeligheden kunne få langt mere miljø i udlandet for de samme penge. Det har ikke noget at gøre med, at vi ikke ønsker et godt miljø i CD, det har noget at gøre med, at der er en anden vej at gå, og i forhandlingerne om miljøpakkerne ville det altså også være rart, hvis regeringspartierne ville tage udgangspunkt i, at de, der mener noget andet end dem selv, faktisk også går ind for et godt miljø, men blot forsøger at anvise nogle andre veje. Forudsætningen for et kompromis er jo, at man accepterer, at den anden part også har nogle points, og det synes jeg godt regeringen kunne lægge sig lidt på sinde.

Vi håber, at den kvælstofaftale, der er indgået, og som vi har fået lov til at tilslutte os, bliver til noget, og at forhandlingerne kommer til at ende med et godt resultat. Det vil vi bestemt bidrage til. Men angående pesticiderne tror vi altså ikke, at en forhøjelse af pesticidafgiften er det bedste i denne verden. Vi tror ikke på det, fordi vi stadig ikke kan se, at grundtanken – det, at man, når bare man har råd til at betale, godt kan få lov til at svine videre – er noget godt udgangspunkt.

Til gengæld står vi fuldstændig ved den melding, vi har givet om dyrkningsrestriktioner i vandudvindingsområderne, for det er en god idé. Tankegangen er jo den, at man siger: Her er et følsomt område, der betyder noget for drik-

kevandet, og lad os forbyde brugen af pesticider i det område mod til gengæld at sikre, at de mennesker, der dyrker de områder, ikke skal betale alle omkostningerne, for de skal ikke ruineres af den grund. Derfor må samfundet, det vil så sige dem, der får fornøjelsen af det rene vand, sørge for, at levestandarden kan bibeholdes hos de mennesker, der nu ikke kan bruge den meget intensive dyrkeform, de anvender.

Se, det er en fornuftig måde at lave miljøpolitik på, og den støtter vi fuldt ud, men det andet med at lægge op til, at bare man kan betale, så må man gøre hvad som helst, det bryder vi os ikke om.

Vi er altså også, som jeg sagde i går, tilfredse med emballageafgiften. Vi mener faktisk, det er et miljømæssigt fremskridt, at man har bredt den ud til andre effekter, end man havde før. Det er vi da glade for at vi har kunnet bruge en finanslov til at lave.

Når vi nu taler om afgifter, har vi jo vendt os imod tobaksafgiftens forhøjelse. Det begrundede jeg i går med grænsehandelen, og det er også den melding, vi har givet. Men jeg vil godt i dag bare i stilfærdighed sige, at der var altså også en anden undertone hos os. Der var faktisk den undertone, at vi var ret trætte af den forbudspolitik og jagtpolitik, som regeringen havde lagt op til på de her områder.

Vi synes stadig væk, det var trist, at regeringen, samtidig med at vi diskuterede den her tobaksafgift, gik ud og ødelagde en aftale mellem den danske tobaksindustri og sundhedsministeren om frivillige aftaler om tobaksreklamer. Noget, der havde fungeret fantastisk vel, gik regeringen glædestrålende ud og ville ødelægge og sørge for, at en frivillig aftale, der fungerede vel, skulle omdannes til faste regler, endda på EU-plan.

De signaler vil vi godt gøre lidt op med og sige, at her er vi altså ikke med. Vi ønsker ikke et forbudssamfund som det norske eller det amerikanske på det her område. Vi synes, det er uhyggeligt at opleve, hvor langt man går på området. Og vi tror i øvrigt, at grundlaget for at gøre det, er noget, som er meget diskutabelt. Det var også det signal, vi gerne ville sende til regeringen i forbindelse med tobaksafgiftsdiskussionen, men naturligvis var hovedpointen, at det er omkring grænsehandelen.

Kulturområdet er stærkt i finansloven. Det er vi glade for. Jeg fik en lille diskussion med Dansk Folkeparti i går, og jeg er da villig til at